

Hasta la vista ja vaunulla Espanjaan!

Taina ja Jukka-Pekka Köykkä

Kun nuorimmaisemmekin muutti pois kotoa, päätimme ottaa pysähdyksen elämässä. Minulle järjestyi töistä vuorotteluvapaa, ja mies sai omat yrittäjän työnsä hoitumaan. Ei siis muuta kuin vaunu kohti Aurinkorannikkoa, katselemaan koiriemme kanssa millaista elämä Espanjassa on silloin, kun Suomessa on pimeää ja kylmää.

Matkasuunnitelmamme oli hyvin väljä, jos suunnitelmasta saattoi edes puhua. Pähkinäkuoressa: Helsingistä Travemüнден, sieltä Muncheniin Oktoberfesteille, ja sitten vain kohti Espanjaa.

Tuunailimme vaunua kodikkaaksi ennen lähtöä

Finnlinesilla Saksaan

Vaikka aikaa jo iäkkään Solifervaunumme lähtökuntoon saamiseksi olisi ollut vaikka kuinka, lähdön hetket syyskuun lopulla olivat silti jokseenkin kaoottiset. Puoli vuotta pois kotoa on pitkä aika, ja muistilistoista huolimatta tuli vielä yllättäviä mutkia matkaan. Ehdimme kuitenkin lopulta laivaan, joka lähti Helsingistä klo 17:00. Aikuiset kaksospoikamme lähtivät seikkailun alkutaipaleelle mukaan. Sataman tsekkauksessa ei onneksi ollut ruuhkaa, vaikka jonossa oli paljon muitakin asuntovaunuja ja -autoja.

Terminaalissa ei tarvinnut kauaa jonotella

Yllätyimme positiivisesti, että laiva, Finnstar, oli niin hieno ja siisti, sana rahtilaiva kuulostaa niin rujolta. Laivamatkan hinta (4 hlöä aterioineen + koira, lemmikkihytti ja ajoneuvon yhteispituus 14m) oli 1081 euroa (autoliiton ja karavaanareiden alennuksilla). Ruoka oli äärettömän hyvää viihtyisässä ravintolassa, ja sitä tosiaan oli riittävästi. Kaikki matkan neljä ateriaa buffetissa maksoivat siis yhteensä 70 € (etukäteen tilattuina), myös alkoholijuomat kuuluivat hintaan. Matkan aikana pääsi myös saunomaan. Lemmikkihyttimme oli tilava, ja iso pyöreä ikkuna oli suoraa eteenpäin, josta tähystellä ulapalle.

Perillä Saksassa Travemündessa olimme seuraavana iltana puoli kymmeneltä. Lähdimme samoin tein ajelemaan suuntana München, siellähän oli sopivasti Oktoberfest. Koska laivalla ei muuta oltu tehty kuin leväyty ja syöty, ajelimme suoraa määränpään vain pienellä lepotuokiolla. Öiset tiet olivat suhteellisen ruuhkattomat, ja ajattelimme, että tämä olisi meille sopiva taktiikka. Toki Saksassa on todella paljon kauniita paikkoja ja kaupunkeja mitä ihmetellä, mutta koska olemme tutustuneet niihin jo aiemmin, halusimme suoraa Müncheniin, siellä taas emme olleet ennen käyneet.

Münchenin Oktoberfestit

Leirydyimme **Oktoberfest-Camping** alueelle. Tämä alue on avoinna ainoastaan Oktoberfestin aikaan, sinne kerääntyy siis lähinnä juhlimaan tulijat. Ja heitä – meitä – riitti! Toki myös ääntä, musiikkia ja naurua, mutta juhlimaanhan sinne oli tultu. Henkilökunta ja muukin juhlaväki oli iloista ja ystävällistä. Iso laaja alue, oli väen määrästä huolimatta siisti, myös vessoissa oli jatkuvasti siivouspartio. Hinta yöltä meiltä neljältä oli 65 €.

Varsinaiset Oktoberfestbileet olivat tietysti Münchenin keskustassa festarialueella, omassa valtavassa teltassa, jonne astuessa meinasi korvat särkyä. Mutta ääniin tottui; puheen, naurun ja laulun sorinaa, musiikkia torvisoittokuntineen ja hauskoine kapellimestareineen. Valtava tarjoilijamäärä kantoi ruokia olalla suurilla tarjottimilla.

Oktoberfestit ovat kokemisen arvoiset

Olut virtasi. ihanaa ruokaa. Jotkut tanssahtelivat pöydillä. Ei voinut kuin ihastella kansan pukeutumista, naisilla ja tytöillä oli toinen toistaan upeampia mekkoja ja miehillä nahkahousuja, polvisukkia, säärystimiä, ruutupaitoja. Kauniita kenkiä ja hattuja oli kaikilla, joissa oli sulkia ja tönköjä ja ties mitä, jopa pyykkipoikia. Vaatteita myös myytiin kojuissa, joten turistikin olisi niitä saanut ostaa kohtuuhintaan. Kukaan ei örveltänyt. Ei edes me!

Prost! Vain yksi pieni olut Oktoberfesteillä...

Sveitsin lumoa

Kohtasimme Sveitsin ensikertaa pisaroiden ropsahdellessa tuulilasiin. Ajaessamme Saksan ja Sveitsin rajan yli, tuskin huomasi että ollaan toisessa maassa. Mitään tullimuodollisuuksia ei ollut. Mutta maisemat alkoivat muuttua, samoin arkkitehtuuri. Kauniita taloja ja rakennuksia.

Majoituimme yöksi **Camping Hüttenbergiin**, joka sijaitsee lähellä Zürichä. Yön hinta oli 58 €, onneksi kortti kelpasi, kun emme olleet älynneet vaihtaa Sveitsin Frangeja. Tämä leirintäalue vasta olikin ihan huippukiva. Paikalliset asukkaat viettävät ilmeisesti siellä lomiaan, niin paljon siellä oli vaunun kylkeen rakennettuja mökkejä ja hauskoja majoja. Hieman vuoren kupeeseen rakennetulla

alueella oli myös uima-allas, pingispöytä ja koko paikka oli viehättävä ja siististi hoidettu. Lehmiä ja vuohia pellolla. Maisemat tuntuivat ihan salpaavan hengen, tai toisaalta rinta tuntui paisuvan mielihyvystä kaikkea ihmetellessä.

Camping Hüttenberg oli meille mieluinen leirintäalue

Seuraavana päivänä lähdimme eteenpäin, ohi Zürichin, sitten Bernin ja Genèveen. Koska Ajoneuvomme yhteispituus (liki 14m) asetti haasteita pysäköinnille, tutustuminen matkan varrella joihinkin paikkoihin jäi pintasilaukseksi. Mutta se ei toisaalta meitä haitannut, nähtävää oli muutenkin niin paljon.

Sveitsin tiet ovat hyviä ja liikenne kulkee sutjakkaasti, kertaakaan ei tullut pysähdyksiä, eikä ruuhkia. On hyvä tietää, että jos ajelee Sveitsissä, niin moottoriteille tarvitaan 40 euron arvoinen moottoritietarra, joka liimataan ikkunaan. Ilman tätä voi seurata isotkin sakot. Niitä saa ostaa huoltoasemilta.

Ranskaan pääsimme illansuussa, Sveitsi lumihuippuineen jäi taaksemme, mutta sydämiimme kyllä. Sveitsi hurmasi todenteolla.

Syksyn ja kesän rajalla Ranskassa

Saavuimme illan suussa Lyonin lähellä olevalle **Camping l'Oiseloniin**. Yö maksoi vain 28 €, mutta ei paikka kehumisen arvoinen ollutkaan. Vessoissa ei ollut edes wc-paperia. Mutta nukuimme kuitenkin turvassa.

Matkamme jatkui seuraavana päivänä Ranskan teillä kutkuttavan viehättävissä vuorimaisemissa. Kesä tuli vastaan Lyonin ja Montpellierin välimaastossa. Äkisti lämpötila kohosi +25 asteeseen. Vaatekertoja alkoi vähentyä matkalaisten päältä. Päädyimme Montpellierin lähellä olevalle **Camping Domaine de la Bastide** leirintäalueelle. Tämä alue olisi lapsiperheiden unelmapaikka, mutta kesäsesongin päätyttyä ei yhtään lasta näkynyt (eikä kuulunut, heh). Yön hinta oli 38 €. Ihan kiva ja siisti paikka, mobiilitalot olivat kauniita, puusta rakennettuja, ja niissä oli nätit harjakatot.

Viva Espanja

Ajoimme Ranskan Montellieristä suorinta tietä Espanjan puolelle ja Barcelonaan. Kyllä vain Espanjan vuoret ovat niinikään jylhiä ja kauniita. Silti maisema alkoi näyttää espanjalaiselta omintakeisine rakennustyyleineen. Pysähdyimme jo varhain iltapäivällä **Camping Barcelonaan**, joka oli tasokkain niistä campingalueista, joissa leiriydimme matkamme aikana. Suihku- ja wc-tilat olivat ihan hotelliluokkaa, ravintola ja baari olivat myös viihtyisiä. Meille tarjottiin oikein hyvää ruokaa ja Sangria oli erinomaista. Alueella oli myös kauppa ja uima-allas. Paikka näyttikin olevan suosittu ja lähes täysi.

Pidimme yhden lepopäivän ja tutustuimme Barcelonan keskusta, jossa olikin paljon katseltavaa. Campingilta oli sinne ilmainen kuljetus. Seuraavana aamuna heräsimmekin jo aamuyöllä jatkamaan matkaa. Veimme kaksosemme kentälle, he lensivät takaisin kotiin ja töihinsä. Me suuntasimme kohti Alicantea upeassa säässä ja hyvillä teillä. Alicantessa olisi ollut mukava tutkailla paikkaa enemmänkin, mutta pysähdyimme vain syömään ja päätimme jatkaa eteenpäin, alkoi tuntua jos siltä, että olisi mukava päästä perille määränpäähän. Lämpötila nousi ja kävi välillä yli +30 asteessa. Illan hämärtyessä päätimme jäädä kuitenkin Almeriaan yöksi. Matkaa oli päivälle kertynyt jo 833 km.

Löysimme kivan **Camping Roquetas**-nimisen paikan. Tämä alue oli kovin autio, mutta ravintola oli auki. Ensimmäistä kertaa näimme, että paikkojen päällä oli isot katokset. Hyvin hoidettu alue, hinta oli vain 25 €. Tämä oli retkemme viimeinen pysähdys. Oli kannattanut maksaa leirintäaluemaksut, että sai nukkua turvallisesti ja päästä suihkuun. Aamulla jatkoimme vihdoin kohti lopullista määränpäättämme, Fuengirolaa.

Costa del Sol

Saavuimme vihdoin **Camping Suomi Villageen** kauniina aurinkopäivänä. Paikan sijainti Fuengirola-Mijastien varrella tuntui meille sopivalta, oli luontoa ja rauhaa, mutta kaupunki ihan muutamien ajominuuttien päässä. Koirat olivat myös tervetulleita.

Camping Suomi Villagessa oli mukavaa porukkaa ja paljon kauniita, erilaisia kukkia

Vastaanotto oli lämmin. Saimme katsella rauhassa paikkaa ja valita vapaista paikoista mieluisimman. Miellyimme paikkaan, josta oli upea näköala vuoristoon ja Mijakseen. Ravintola ja uima-allasalue saunoineen olivat myös erittäin viihtyisän ja siistin näköiset, merikin näkyi. Saimme heti myös apujoukkoja siirtäessämme vaunun paikoilleen. Me-henki oli aistittavissa välittömästi, oltiin valmiita auttamaan ja tultiin juttelemaan avoimesti. Alueella järjestetäänkin myös monenlaista yhteistä tekemistä ja juhlia.

Casa de Montana

Ehdimme oleilla vasta viikon leirintäalueella, kun meille tarjottiinkin huokeaa paikkaa maalta, sellaista, johon vaununkin voisi vetää. Vaikka olimme viihtyneet myös leirintäalueella, ja ehtineet tutustua mukaviin ihmisiin, emme kuitenkaan jahkailleet päätöstä. Vuoret ja maatala vetivät puoleensa. Niin päädyimme lopulta espanjalaiselle haciendalle talon vuokrattavana olevaan päätyhuoneistoon. Coinintien varressa sijaitseva tila on 12 km matkan päässä Fuengirolasta. Tilalla on monenlaisia eläimiä ja kasveja, ja espanjankielinen isäntä työväkineen pitää huolen siitä, että kieltä on opeteltava.

Vaunu pääsi lopulliseen määränpäähensä espanjalaiselle haciendalle

Henkeäsalpaava kauneus vuoristoon ja laaksoon aukeaa terassilta, joka on kuin aitiopaikka luonnon näytelmään. Kukapa ei nauttisi hienoista auringonnousuista ja -laskuista, miten taivas värjäytyy eri sävyihin auringon pilkistäessä vuorten takaa tai illalla hiipiessä niiden taakse. Pilvet roikkuvat joskus huippuja alempana sadunomaisesti.

Atalaya y Macorra

Niin elämämme ja arki on soljunut pikkuhiljaa uomiinsa täällä Espanjan auringon alla. Kotitutumiseen on varmasti vaikuttanut se, että saimme tehdä huoneistosta täysin oman näköisemme ja olemme rakentaneet jopa pienen saunan. Casamme on pieni mutta erittäin toimiva meille kahdelle.

Asetuttuamme meillä on aikaa taas ystäville ja tutuille, joita täällä Aurinkorannikolla on hämmästyttävän paljon. Myös vieraita käy Suomesta tasaiseen tahtiin ja onpa mukavaa, kun meillä on vaunukin pihassa, johon heitä majoittaa! Teemme välillä retkiä ja tutkimme ympäristöä. Tunnumme itsemme elinvoimaisiksi ja iloisiksi. Emme voi muuta kuin suositella rohkeasti tällaista irtiottoa, jos sellaiseen on mahdollisuutta.

Palaamme keväällä takaisin Suomen arkeemme, mutta sekin on mukavaa. Aika sitten näyttää, mitä elämä taas tuo tullessaan!

Jos kokemuksemme innoittavat jotakuta lähtemään reissuun tai tutustumaan jutun leirintäalueisiin, olisi todella mukava kuulla siitä - vaikka jättämällä viesti blogiini <https://sirocco-posti.blogspot.com> tai jos haluat lukea sieltä lisää seikkailuistamme.